

Vit hava altíð brúk fyri góðum glutta úteftir

– soleiðis at vit fáa eitt so gott útsýni sum yvirhøvur gjørligt, sigur Pauli Nielsen, rektari á Læraraskúlanum, í samband við stóru ráðstevnuna, sum er á skúlanum í hesum døgum

Í hesum døgum er stór ráðstevna á læraraskúlanum. Luttakandi eru petagogar, lærarar og faklærarar innan mong ymisk øki, og hesi koma úr øllum norðurlondum. Stívliga hundrað úttanifrá, og enn fleiri føroyskir luttakarar. Føroysku

luttakararnir eru millum annað lærarar á læraraskúlanum, petagogútbúgvingini eins og fólk, ymsastaðni úr skúlaverkunum og skúlamyndugleikunum.

Norðurlenska ráðstevnan ber heitið: Kreativitet, kvalitet og etisk fordring, og skal Pauli Nielsen, rektari á Læraraskúlanum seta eitt føroyskt heiti afturat hesum, er tað, at hann, sum ikki torir at missa landið úr eygssjón, finnur ongantíð nýtt land.

Hetta sigur hann, tí hann

leggur stóran dent á, at lærarafólk eiga at tora at hugsa nýtt, sum hann tekur til.

–Vit eiga at tora at flyta okkum av teirri orsök, at hann, sum stendur væl plantaður við báðum íseinum á jørðini, kemur at standa í stað, og soleiðis eigur tað ikki at vera.

Læra av øðrum

Pauli Nielsen sigur, at veruliga endamálið við stevnuni er at luttakararnir fáa eitt og annað at vita hvør

frá øðrum, og at frætta um tiltøk og hugsanir, onnur arbeiða við.

Rektarin á Læraraskúlanum heldur ikki, at vit eru efturbátur í hesum høpi, men at vit heldur hava stórar fyrimunir av at vera so fáment sum vit eru. Men hann leggur afturat, at vit hava altíð brúk fyri góðum glugga úteftir, og góðum vinum í norðurlondum, so at vit fáa eitt so gott útsýni sum yvirhøvur gjørligt.

tór.-

Pauli Nielsen, rektari á Læraraskúlanum fegnast um stóra luttakaratalið á ráðstevnuni, sum hann eisini væntar sær nøgv av. Mynd: Kalmar

Hann ið ikki torir at missa land úr eygssjón finnur ongantíð nýtt land

Róðan, sum Pauli Nielsen, rektari á Læraraskúlanum helt, tá hann setti norðurlensku ráðstevnuna

Der er et gammelt kinesisk ordsprog, der siger, at hvis man tænker for længe på næste skridt, kommer man til at tilbringe livet på et ben.

Det var for ikke at risikere at komme i denne ubehage-

lige tilstand, at vi tog den beslutning på kongressen i Trondheim, at tilbyde os at arrangere den næste kongres på Færøerne.

Siden dengang har vi levet med denne spændende udfordring, og funderet

over, hvordan vi kan gøre denne for os unikke situation til en pædagogisk begivenhed for os alle sammen.

Vi har fået mange gode råd fra kolleger rundt omkring i Norden. Det bedste, sandsynligvis fordi det re-

præsenterer min egen opfattelse, har været følgende: Så få programlagde indlæg som muligt, og masser af tid

til samtale og socialt samvær.

Andre har været bekymret for det faglige indhold.

Vi har valgt at lægge os midt imellem, men sætter klart på de muligheder, der ligger i samtalen – nu da vi endelig er sammen.

Det kan virkelig undre, hvor langt der er til den nærmeste nabo, også selv om man ikke ligger midt ude i havet.

Måske er det fordi vi frygter ordets magt. Frygtindgydende og befordrende på samme tid, sådan som sprogets udfordring bliver udtrykt af den gamle østgrønslænding, Asineq, for mange år siden:

Ordet er menneskets største magt. Med ord kan man sære eller glæde et menneske – for livet.

Fyrrapart eru fyrrilestrar, og seinrapartar verður døgliga skiftið. Her hava Birgit Trier Fredriksen og Lotte Müller úr Danmark orðið. Mynd: Kalmar

Såres man af et våben, og såret læges, kan det stadig ses, men det smerter ikke længere som det ord, der en gang er udtalt. Derfor er ordet menneskets største magt.

Vi tror på ordets magt. En forunderlig kraft. Ord er trolddom.

Vi tager ham på ordet her på kongressen og starter hver dag med et kraftigt pejlemærke, en hovedforelæsning, som kan forstyrres og uddybes af kortere indlæg, som siden diskuteres i grupper og i plenum og giver næring til aftenens samtaler.

Vores aspiration er at røkke ved den opdragelse og den skolelogik, som ingen af os kan sige sig fri for at sidde fast i.

Som lærere og pædagoger og som uddannere af disse og andre lignende faggrupper, kan vi klare utrolig mange udfordringer, ja end-

Skráin í samband við ráðstevnuna er fjølbroytt, og luttakararnir lýða á við størsta áhuga. Mynd: Kalmar

